

РЕШЕНИЕ

№ 183

гр. София, 09.01.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 13.12.2019 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Диана Стамболова

ЧЛЕНОВЕ: Владимир Николов

Златка Илиева

при участието на секретаря Мая Георгиева и при участието на прокурора Моника Малинова, като разгледа дело номер **11959** по описа за **2019** година докладвано от съдия Златка Илиева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208-228 от Административно-процесуалния кодекс (АПК) във вр. чл. 63 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на [фирма], ЕИК:[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], [улица], представлявано от И. З. Д. – Изпълнителен директор, против РЕШЕНИЕ № 217624 от 16.09.2019 г. на СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД /СРС/, НО, 99-ти състав по НАХД № 18863/2018 г., с което е потвърдено Наказателно постановление № 402381/25.09.2018 г. издадено от Заместник-Директор на ТД на НАП [населено място], с което за нарушение на чл. 38, ал. 1, т. 1 от Закона за счетоводството /ЗСч/ на [фирма] на основание чл. 74, ал. 1 от ЗСч е наложена имуществена санкция в размер на 3 277 лв.

Решението се обжалва, като неправилно и необосновано, постановено при неправилно тълкуване на материалния закон и поради допуснати съществени процесуални нарушения. Подробни съображения в тази насока са изложени в депозираната жалба. От съда се иска да отмени оспорения съдебен акт, като постанови нов такъв, с който да отмени издаденото наказателно постановление. В съдебно заседание касаторът, редовно уведомен не се явява и не изпраща представител

Ответникът – Териториална дирекция на НАП, редовно уведомен се представлява от юрисконсулт Л., който излага становище за неоснователност и недоказаност на касационната жалба и моли решението на СРС да бъде оставено в сила.

Софийска градска прокуратура, редовно уведомена се представлява от прокурор Малинова, която моли решението на СРС да бъде потвърдено като правилно и законосъобразно, а касационната жалба да бъде отхвърлена.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. – град, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, прилагайки нормата на чл. 218 от АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е подадена в преклузивния срок по чл. 211, ал. 1 от АПК, вр. чл. 63, ал. 1, изр. 2 от ЗАНН, от надлежна страна по чл. 210, ал. 1 от АПК, срещу подлежащо на оспорване по чл. 208 от АПК съдебно решение, и е процесуално допустима.

Разгледана по същество касационната жалба е основателна .

В производството пред СРС е установено, че на 20.08.2018 г. в ЦУ на НАП постъпила информация от Агенцията по вписванията относно юридическите лица, които не са подали годишен финансов отчет за 2017 година в Търговския регистър. Въз основа на получената информация на 28.08.2018 г. А. В. - инспектор по приходите в ТД на НАП [населено място] е извършил проверка в Търговския регистър и установил, че [фирма] не е изпълнило в законоустановения срок до 02.07.2018 г. (предвид, че 30.06.2018 г. е бил почивен ден) задължението си да публикува чрез подаване на заявление за вписване и представяне за обявяване в Агенцията по вписванията в Търговския регистър на Годишен финансов отчет за 2017 г.

До [фирма] е била изпратена покана, след което в сградата на НАП се явило упълномощено лице, което подписало съставения АУАН № F402381 от 28.08.2018 г. за посоченото нарушение, квалифицирано по чл. 38, ал.1, т. 1 от Закона за счетоводството. Актът бил подписан от актосъставителя и двама свидетели, а упълномощеното лице не вписало възражения. Отчетът е бил подаден, но едва след установяване на нарушението и съставянето на АУАН. Въз основа на съставения АУАН е издадено оспореното НП № 402381/25.09.2018 г. на Заместник-директор на ТД на НАП [населено място], с което за нарушение на чл. 38, ал. 1, т. 1 от Закона за счетоводството /ЗСч/ на [фирма] на основание чл. 74, ал. 1 от ЗСч е наложена имуществена санкция в размер на 3 277 лв.

От правна страна, СРС е приел, че при съставянето на АУАН и издаването на НП не са допуснати съществени процесуални нарушения. Счел е при преценка на събраните по делото писмени и гласни доказателства, че административнонаказващия орган, правилно е приложил закона, поради което е потвърдил обжалваното НП като правилно и законосъобразно.

Настоящият касационен състав намира решението на СРС за неправилно.

Касационният съд намира за основателна сочената от касатора маловажност на деянието, с оглед наличието на хипотезата на чл. 28 от ЗАНН. Съгласно цитираната разпоредба, за маловажни случаи на административни нарушения наказващият орган може да не наложи наказание, като предупреди нарушителя, устно или писмено, че при повторно извършване на нарушение ще му бъде наложено административно наказание. ЗАНН не съдържа легално определение на понятието "маловажен случай", затова на основание чл.11 от същия закон субсидиарно следва да се приложи НК. Според разпоредбата на чл. 93, т. 9 от НК „маловажен случай“ е този, при който извършеното престъпление с оглед на липсата или незначителността на вредните последици или с оглед на други смекчаващи обстоятелства представлява по-ниска степен на обществена опасност в сравнение с обикновените случаи на престъпление от съответния вид.

Настоящият касационен състав приема, че „маловажен случай“ ще бъде налице ако съвкупната преценка на посочените по-горе обстоятелства обуславя по-ниска степен на обществена опасност на конкретно извършеното нарушение в сравнение с обикновените случаи на административни нарушения от съответния вид.

В хода на административнонаказателното производство е установено безспорно, че дружеството-касатор по погрешка е подало ГФО по партидата на преобразуваното дружество [фирма] в законоустановения срок. След установяване на пропускателно, последното незабавно, макар и непосредствено след съставяне на АУАНе сторило това и по своята партида. Не се установява да са настъпили вреди от закъснялото подаване на ГФО.

Вярно е, че нарушението по чл. 38, ал. 1, т. 1 от ЗСч е формално и признаците на състава му не включват настъпването на определен вредоносен резултат. Налице е деяние на така нареченото „просто извършване“, при което с факта на установяването му законодателят презюмира настъпването на неблагоприятни за установения обществен ред правни последици, достатъчно значими по презумпция на закона, за да подлежат на санкциониране с предвидената в правната норма административно-наказателна санкция. В конкретния случай неизпълнението на административното задължение по ЗСч касае значими обществени отношения, свързани с изискването за публичност в дейността на търговските субекти и вярно представяне на информацията относно търговската им дейност, които отношения са охранявани от нормите на този нормативен акт. В тази връзка следва да се посочи, че за неспазване на тези разпоредби законодателят е предвидил значителни по вид и размер санкции, чието прилагане касационният съд намира за неоправдано. Действително една от основните цели на приложимите в случая материалноправни норми е осигуряване на публичност на информацията за стопанските субекти. Но, макар да е доказано извършването на нарушението по чл. 38, ал. 1, т. 1 ЗСч, в случая са налице предпоставките за приложение на чл. 28 от ЗАНН, поради което изложените в касационната жалба доводи са основателни.

Съгласно Тълкувателно решение № 1/ 2007г. на ОСНК на ВКС, преценката на административнонаказващия орган за маловажност на случая по смисъла на чл. 28 от

ЗАНН се извършва по законосъобразност и подлежи на съдебен контрол. За органа съществува императивното задължение винаги преди да издаде наказателно постановление да извърши преценка по чл. 28 от ЗАНН, и ако са налице условията за това – да го приложи, а за съда, осъществяващ контрол за законосъобразност на издаденото вече наказателно постановление – задължението да извърши преценка и на това основание като част от цялостната проверка за законосъобразност, като при констатиране на маловажно нарушение следва да отмени постановлението дори само на това основание.

За да се прецени степента на обществена опасност на нарушението е необходимо да се обсъдят всички обстоятелства, свързани с обективното отрицателно въздействие, което деянието е оказало или може да окаже спрямо обекта на посегателство. В разглеждания случай процесното нарушение е първо за дружеството-касатор. Дружеството не е санкционирано за каквито и да е други нарушения на ЗСч, от същия или друг вид. Липсват вредни последици от нарушението по чл.38, ал.1, т.1 ЗСч, в т.ч. за други данъчни субекти. Безспорно е установено, че непредставянето на ГФО за 2017 г. в търговския регистър за публикуване не е довело до отклонение от данъчно облагане. През съответния годишен данъчен период [фирма] не е извършвало никаква дейност, не е осъществило или получило доставки или придобивания, не е реализирало внос, не е следвало да възстановява или да внася данък. При положение, че от процесното нарушение по чл. 38, ал. 1, т. 1 от ЗСч не са настъпили вредни последици, от една страна, а от друга страна, са налице всички посочени смекчаващи обстоятелства, то отговаря на критериите за маловажност по чл. 93, т. 9 от НК вр. чл. 11 от ЗАНН и има по-ниска степен обществена опасност в сравнение с обикновените случаи на нарушения от този вид, което обоснова извод за приложение на чл. 28 от ЗАНН.

При така установеното, настоящият касационен състав намира, че решението на СРС следва да бъде отменено, като вместо него бъде постановен съдебен акт, с който наказателното постановление бъде отменено, като неправилно и незаконосъобразно.

По изложените съображения, АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-град, XV Касационен състав на основание чл. 221, ал. 2 от АПК във вр. чл. 63, ал. 1, изр. 2 от ЗАНН,

Р Е Ш Е Н И Е:

ОТМЕНЯ съдебно решение РЕШЕНИЕ № 217624 от 16.09.2019 г. на СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД /СРС/, НО, 99-ти състав по НАХД № 18863/2018 г., с което е потвърдено Наказателно постановление № 402381/25.09.2018 г. издадено от Заместник-директор на ТД на НАП [населено място], с което за нарушение на чл. 38, ал. 1, т. 1 от Закона за счетоводството /ЗСч/ на [фирма] на основание чл. 74, ал. 1 от ЗСч е наложена имуществена санкция в размер на 3 277 лв., КАТО ВМЕСТО НЕГО ПОСТАНОВЯВА,

ОТМЕНЯ Наказателно постановление № 402381/25.09.2018 г. издадено от Заместник-директор на ТД на НАП [населено място], с което за нарушение на чл. 38, ал. 1, т. 1 от Закона за счетоводството /ЗСч/ на [фирма] на основание чл. 74, ал. 1 от

ЗСч е наложена имуществена санкция в размер на 3 277 лв.

РЕШЕНИЕТО е окончателно на основание чл. 223 от АПК и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.